

reka tem
em vrlim
postavila
no stražo
kih žrtev.
a sl. pev.
ubljanski
segajoče
3653

rova.

ubljani.

dat. 2029.
1910.

Noviteta?

rški

spisala A.
Uglasbil
h. Kapel-
r.
iri.
tec ob 10.

ovembra.

ljani:

van, zi-
ia Kvaj-
Radec-
Clemen-
ja ulica
avee, 58

Ahčan,
p., 42

ra Mar-
ijala, 37

ina Re-
ova uli-

i:
aje, de-

Ambrož,
hči čr-

ahoverš-
— Va-
močnik,

like itd.
nasledkom
nega dela
e zdravilo
ker vpliva
o ter ima
jica velja
o zdravilo
kr. dvorni
9. V le-
Moll-ov
namko in
3 29

kašlju.
šopirita
a tori-
po do-
elemen-
jo prav
polju.
i imeni
ju, ki
ih eks-
za zati-
lato pa
oti kaš-
o, koli-
Ti bon-
obenega
vo po-
nje že-
poštene
arju ne
bolečin.
luževa-
poroča-
a kara-
ameni-
h, dro-
jalnim

Jutranja izdaja.

375. številka.

V Ljubljani, v četrtek, dne 3. novembra 1910.

Cena 4 vinarje.

Letnik XLIII.

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta " 6—
četrt leta " 3—
na mesec " 1-10
Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knafljova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Pesamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petiti vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.
Na pismena naročila brez istodobne vposlatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta " 9—
četrt leta " 4-50
na mesec " 1-60
Za inozemstvo celo leto " 28—
Upravništvo: Knafljova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzljavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Najnovejših vesti preko Dunaja ni bilo, ker je bila telefonska zveza z Dunajem pretrgana.

Vodja belgijskih socialistov v Budimpešti.

R. — Budimpešta, 3. novembra. Tu je imel vodja belgijskih socialistov Vandervelde predavanja v društvu za sociološke vede o narodnostnem vprašanju v Belgiji. Predavanje je bilo nad vse zanimivo. Govornik je razpravljal o razmerju med flamskim in velonskim prebivalstvom. Naglašal je, da je flamski narod konservativen in bigoten, valonski narod, to je francoski, pa napreden in svobodomiseln. Zato napredujejo Valoni, nazadujejo pa na vsej črti Flami. Vsak mešan, vsak inteligent, razven duhovnika je že Francoz. — Flamskemu ljudstvu je ostala sama duhovščina. Flamstvo propada očitno. Vzrok temu je, ker med Francozi ni šovinizma. Belgijski parlament je dovolil flamske šole že pred desetimi leti, toda flamskemu narodu to ni prav nič koristilo. Narod propada, kakor poprej in njegovi najboljši sinovi pripadajo sedaj Francozom. To je posledica reakcionarstva in konservatizma, ki vlada v flamskem narodu. Uresničuje se tukaj načelo, da ginejo konservativni narodi brez kakršnegakoli nasilstva ali pritiska, ako žive v njihovem sosedstvu narodi, ki so prožeti z naprednimi in svobodomisljimi idejami. Na predavanju navzoči žurnalisti so izpraševali Vanderveldej, kako bi on rešil to narodnostno vprašanje, ako bi bilo to v njegovi moči, na Ogrskem. Odgovoril je tako-le: Ne poznam sicer razmer popolnoma natančno, vendar to zatrjujem z vso gotovostjo, da je treba vsak narod vzgajati v njegovem maternem jeziku, to se pravi, treba je delovati na to, da se bi Slovaki in drugi narodi na Ogrskem vzgojevali v njihovem maternem jeziku in da bi vsak narod dobil svojo pravico v svoji materinščini. — Predavanje odličnega voditelja belgijskih socialistov je v Pešti izzvalo veliko zanimanje, njegova izvajanja pa naravnost kolosalno senzacijo.

Kralj Peter potuje v Rim preko Ljubljane (?)

R. — Belgrad, 3. novembra. Skoro gotovo je, da odpotuje kralj Peter v Rim na poset kralju Viktorju Emanuelu in kraljici Heleni okrog 23. novembra. Kod bo potoval, še ni natanko določeno. V kombinaciji sta dve prog, ena preko Zagreba v Reko in od tam preko Jakina v Rim, druga pa preko Zagreba, Ljubljane, Kormina in Vidma.

Bolezen srbskega prestolonaslednika Aleksandra.

R. — Belgrad, 3. novembra. Bolezen prestolonaslednika Aleksandra se je preokrenila v toliko na bolje, da je popolnoma izven vsake nevarnosti. V dobro poučenih krogih se zatrjuje, da je največja zasluga profesorja Chvoškega, da je prestolonaslednik

srečno prebolel nevarno bolezen. Z ozirom na to namerava kralj Peter na poseben način odlikovati slovečega profesorja dunajskega vseučilišča. Zatrjuje se, da bo profesor Chvošek odlikovan z redom Karagjorgja, ki ga sicer dobe samo tisti, ki so si za srbsko državo pridobili velikih zaslug. Prestolonaslednik Aleksander, ki ga je kralj Peter sam poučil o zaslugah profesorja Chvoškega, se je izrazil, da bo odličnega zdravnika, ki mu je rešil življenje, povabil k sebi, da bo za delj časa njegov gost v Belgradu.

R. — Belgrad, 3. novembra. Vsled poboljšanja v bolniški prestolonaslednika Aleksandra vlada v vseh slojih srbskega prebivalstva, tako v prestolici, kakor v notranjosti veliko veselje. Ugodne vesti z bolniške postelje kraljeviča Aleksandra vplivajo izredno blagodejno tudi na razvoj političnih razmer.

R. — Belgrad, 3. novembra. Ker se je bolezen prestolonaslednika Aleksandra tako zboljšala, da se ni več bati nobene nevarnosti, je toliko kakor gotovo, da se napoti kralj Peter koncem tega meseca v Rim, da poseti tam svojega svaka kralja Emanuela.

Turki proti Bolgarom.

R. — Solun, 3. novembra. Turška vojska je v zadnjem času vlovila več bolgarskih ustašev iz čete Bleže Birila. Poveljniku te čete se je posrečilo pobegniti. Pri ustaših so našli 3 bombe in več kompromitujočih pisem. Še v isti noči je izvršil samomor bolgarski učitelj Bogdanov, ki je bil v dotičnih zaplenjenih pisemh silno kompromitiran. Učitelj Bogdanov je bil baje tajnik bolgarskega ustaškega odbora.

R. — Skoplje, 3. novembra. Včeraj so z vlakom pripeljali semkaj 64 Bolgarov iz Kratovske okolice. Vsi so bili prepeljani v tukajšnje zapore, ker so na sumu, da so sodelovali pri umoru Turka Ali-age.

Turška vojna sodišča na delu.

R. — Bitolj, 3. novembra. Pred vojnimi sodiščem so stali grški vstaši Gjorgje Aleksij, Kutuka in Teodor Kalija, obtoženi, da so delovali na to, da bi se poedinili deli Makedonije odločili od turške države ter priklopili Grški. Vojno sodišče jih je obsodilo na 101 leto težke ječe, kar pomenja po evropskem naziranjju toliko, kakor dosmrtno težko ječo.

Boji v Makedoniji.

R. — Solun, 3. novembra. Turška vojska je imela zadnje dni težke boje z bolgarskimi vstajskimi četami. Prvi spopad se je vršil pri vasi Jeleni breg, drugi pa v kočanskem okraju. Na obeh straneh so bile znatne izgube, vendar pa je bila turška vojska povsod zmagonosna.

Ulovljena grška ustaška četa.

R. — Skoplje, 3. novembra. V zadnjem času se v južnozpadnem delu Makedonije vedno čedalje pojavljajo grške ustaške čete. Turška

oblast je poslala več vojaških oddelkov, da polove grške četnike. Pri Privetvi se je posrečilo vojakom zajeti grško četo, obstoječo iz 8 ustašev. Ustaše so vojaki takoj izročili vojnemu sodišču v Janjini.

R. — Solun, 3. novembra. Vojno sodišče je dalo aretirati grškega vojvodo Karaiskaki, ki je doma iz vasi Bogdanec. Oblast ga je dala zapreti, ker je bila obveščena, da je prišel v Solun s posebno misijo, da odpotuje na Grško in da tam osnuje ustaške čete, s katerimi bi potem udrl v Turčijo. Aretiran pa je bil v prvi vrsti zaradi tega, ker je posetil solunskega grškega metropolita in je tam dobil precej znatno vsoto denarja, iz česar je oblast sklepala, da je zgorajšnja ovadba odgovarjala resnici.

Poneverjenje na pošti.

R. — Solun, 3. novembra. Bolgarski list »Pravo« javlja, da je poštar Imer - Efendija ukradel poštno vrečo, v kateri je bilo okrog 250.000 kron. Vreča je bila poslana iz Prilepa in naslovljena v Bitolj. Temu zločinu je prišla turška oblast pravočasno na sled in je dala aretirati dotič. poštarja. Orožniki so pri hišni preiskavi našli ves denar.

Češka obsodba slovenskega narodnogospodarskega shoda v Ljubljani.

Narodnogospodarski shod, ki se je vršil meseca avgusta v Ljubljani, so priredili v prvi vrsti Čehi z Moravskega.

Ne da se tajiti, da je bila ta prireditel vprizorjena takorekoč na vrat, na nos in da ni bila pripravljena tako skrbno, kakor bi bilo v interesu stvari same. Na kongresu samem pa se je pokazalo, da se Čehi iz kraljevine Češke drže nasproti prireditvi docela pasivno in se shoda ni udeležil iz Češke nihče izmed mero-dajnejših faktorjev. Že na kongresu je bilo torej jasno, da vlada med prireditelji shoda in med kompetentnimi faktorji v kraljevini Češki neko nasprotje, ki je povzročilo, da so se trgovski in obrtniški krogi iz kraljestva Češkega malodane popolnoma absentirali od prireditve.

Javnost naša o tem nesoglasju seveda ni bila poučena, za to bo mor-da za marsikoga poučno, ako podamo poročilo o ljubljanskem narodnogospodarskem shodu »Česke spo-lečnosti narodno hospodarske« v Pragi, katere predsednik je dr. Gruber, ako se ne motimo, vseučiliški profesor v Pragi.

V tem poročilu se pravi med drugim:

»Bleščeča etiketa ljubljanskega shoda je bila zgolj slepilo.

Shod ni bil slovenski in tudi ne narodnogospodarski.

Imel je značaj naših domačih, brez vsakega cilja sklicanih trgov-skih shodov.

Sadov ne prinese nobenih razen morda slabe vesti prirediteljem, ki so shod z veliko nonšalanco in malomarnostjo pripravili in odpravili.

Mi bomo veseli, ako prireditel stvari vobče ne škodi.

Osebe, ki so shod sklicale, niso sposobne za taka podjetja: oblačijo razmere domače v plašč slovanski ter zro na kočljiva vprašanja gospodar-skih odnošajev med slovanskimi na-rodni v Avstriji prav tako, kakor na svoje malenkostne težnje.

Naravnost komično je, da se skuša uspešno rešiti problem slovan-ske vzajemnosti brez Slovanov, prav tako smešni pa so tudi načrti tega shoda o narodnogospodarski kon-centraciji slovanstva.

Shod bi imel smisel in pomen, ako bi se bili sestali v resnici zastop-niki gospodarskih korporacij po-samnih narodov slovenskih v Av-striji, ki bi bili prosti vsakih ambicij in ki bi se dejansko posvetovali o vseh svojih potrebah.

Na takih posvetovanjih bi se na-šla pota, po katerih bi bilo možno priti do zblizanja in edinstva.

Vprašanje trgovske organizaci-je, če bi se o njem mislilo tudi resne-je, ni jedro slovanske narodnogospo-darske vzajemnosti.

Na ideji novoslovanstva in slo-vanske vzajemnosti so jeli delovati nepoklicanci, to je treba preprečiti.

Čehi so to idejo izprožili, a Čehi jo hočejo sedaj diskreditirati. Vsak Čeh se dandanes že čuti sposobnega kopati na polju slovanske vzajemno-sti. Za to se dosedaj še ni ničesar storilo.

Prvi slovanski shod narodnogospodarski l. 1910. v Ljubljani je že zapadel pozabnosti.

Češka javnost v kraljestvu je vedela že v naprej, kako je treba so-diti o tej prireditvi, a slovensko na-predno časopisje se je držalo, ker je bilo informirano, nasproti ti pri-re-ditvi zelo rezervirano.

Toda kaj takšnega se ne sme več ponavljati!

Shod ljubljanskih volilcev narodno-napredne stranke.

Prihodnjo nedeljo dopoldne bo v »Mestnem domu« shod volilcev na-rodno - napredne stranke. Dnevni red tega shoda priobčimo kasneje, za sedaj pa pozivamo somišljenike, naj pridno agitirajo za ta shod, da bo udeležba na tem važnem shodu tem večja in častnejša.

Dr. Šusteršičev referat o Bosni v delegacijah.

Da je na vesti o kravji kupčiji dr. Šusteršiča z vlado glede sankcije mestnega ljubljanskega statuta in občinskega volilnega reda vendarle dokaj resnice, izpričuje to, da to vest z vso resnostjo beležijo tudi nemški listi in da se klerikalci neznansko je-ze, ako jim kdo samo črhne o tej kupčiji. Včerajšnji »Slovenec« je ves iz sebe, ker graška »Tagespost« narav-nost piše, da je dr. Šusteršič odločil svoj bosanski referat v delegacijah

zato, da se je kot odplačilo njegovi stranki sankcioniral občinski volilni red. Zanimivo pa je, da »Slovenec« niti ne skuša izpodbiti one vesti, marveč samo grozi — deželnemu odborniku grofu Barbotu, ter skrivnostno namiguje, kakor da bi bil pisec one novice grof Barbo sam. »Slovenec« končuje svojo notico tako-le: »Grofa Barbota opozarjamo, da zlasti on to notico uvaža.« Ej, ej, kako so navidezno hudi »katoliško - narodni« gospodje! Toda zares samo navidezno, ko je vendar znano, da je grof Barbo načelnik ene izmed klerikalnih organizacij — »Mlekarske Zveze«. Ali naj pomeni gori navedena grožnja toliko, kakor da se misli klerikalna gospoda ločiti od grofa Barbota pri »Mlekarski Zvezi«? Ne verjamemo, ne verjamemo.

Poslanec dr. Ploj ne bo več kandidiral?

Snočni »Slovenec« javlja med brzojavnimi vestmi, da je poslanec dvorni svetnik dr. Ploj že obvestil svoje ožje somišljenike, da pri prihodnjih volitvah ne bo več kandidiral. »Slovenec« tudi ve povedati, da so se Plojevi somišljeniki že sporazumeli glede Plojevega naslednika. Koliko je resnice na tej vesti, ne moremo vedeti, ker nimamo z dr. Plojem nobenih vezi, zdi pa se nam, da je pri »Slovencu« želja mati misli. Vest sama na sebi se nam zdi neverjetna že zatagadelj, ker vprašanje nove kandidature sploh še ni sedaj aktualno, saj bodo nove državnozbornske volitve šele čez poltretje leto. Morda pa klerikalci računajo s tem, da bo parlament predčasno razpuščen?

Klerikalci in slovanska vzajemnost.

Klerikalci nečejo o slovanski vzajemnosti ničesar slišati samo zbog tega, ker so jim Čehi presvobodni-selni, Rusi, Belgari in Srbi pa pravoslavni. Z nekatoškimi elementi pa se naši hiperkatoliški klerikalci seveda nečejo družiti. Ker pa le hočejo imeti neko zaslonbo izven svoje-ga sveta, so jeli forsirati posebno prijateljstvo s Poljaki, ki tudi nečejo nič vedeti o slovanski vzajemnosti. Zato hočejo kot protitežje slovanski vzajemnosti ustvariti poljsko - slovansko bratstvo. Zato ustanove danes pod patronanco dr. Lenarta »Društvo ljubiteljev poljskega naroda.« Bajje pride na ustanovni občni zbor tega društva vodja poljske klerikalne stranke Stanislav Jasinski. Proti prijateljstvu s Poljaki nimamo nič ugovarjati, ker stojimo na stališču, naj goje Slovenci prijateljske vezi z vsemi slovanskimi narodi, brez izjeme, dvomimo pa, da bi imelo specialno prijateljstvo s Poljaki za nas Slovence — ne glede na to, ako smo naprednega ali klerikalnega prepričanja — kakšen pomen, dokler je

poljska politika v Avstriji izrazito protislovanska in Nemeem prijazna. Razmere v Avstriji bi bile že zdavnaj docela drugačne, ako bi avstrijski Poljaki le količkaj sočustvovali s svojimi slovanskimi brati ter po tem uravnali svojo politiko.

Orožniki in zopet orožniki.

Dve leti je že poteklo, odkar sprejema Ljubljana pri vsaki priliki in nepriliki za svoje zidovje orožnike z dežele. Že neštetokrat je baron Schwarz poklical orožnike v Ljubljano, a še vselej se je izkazalo, da so bili poklicani popolnoma brez vsake potrebe, zakaj niti enkrat niso imeli prilike stopiti v akcijo. Človek z normalnimi možgani bi torej mislil, da bo to dejstvo vendarle enkrat odprlo oči baronu Schwarzu. Toda zdi se, da gospod Schwarz sploh ni pristopen nobenemu pametnemu in treznemu preudarku, zakaj na Vseh svetnikov dan je deželni predsednik zopet poklical v Ljubljano četo orožnikov, ki bi naj vzdrževali javni mir in red, ki ga pa nihče ni kalil. Pravijo, da je deželna vlada poklicala orožnike v Ljubljano samo zatagadelj, ker so Sokoli napovedali častno stražo na Adamčevem in Lundrovem grobu in ker ste pevski društvi »Slavec« in »Ljubljanski Zvon« obljubili zapeti na grobu par žalostink. In iz teh brezpomembnih okolnosti so modri gospodje na Bleiweisovi cesti skle-pali, da lahko pride do kakih demon-stracij. Kakor da bi Ljubljancem že dve leti ne mislili na ničesar drugega kakor na to, kako bi mogli vpri-zoriti kako demonstracijo. Gotovi ljudje so res nad vse pametni.

Mlad slikar — samouk.

Zanimanje za slikarsko umetnost je med Slovenci razmeroma veliko. Talentov je mnogo, žalibog, da po navadi veselje do umetnosti izgube, ko vidijo da Slovenija nima mecenov. Tak talent je M. Sadar. Z svojo sliko Čarovniška koč v mraku, ki je razstavljena v izloznom oknu Bahovčeve trgovine, nam pravkar kaže svoje zmognosti. Samouk, pa ima vseeno veliko dovršenost v barvah in v »stimungu«. Nedvomno, da dobi me-cena, ki bode za male novice dobil original, mogoče še slavnega umetnika.

D. V.

Zabavne prireditve »Narodne čitalnice v Ljubljani.«

Letos je za ljubljanski mladi svet zelo neprijazna doba. Kajti razven gledališča in srednješolskih plesov nimamo nobene stalne zabave. Niti akademični ples se ni oživil in edino sredi februarja napravi akad. fer. društvo »Sava« in morda ob enem tudi akad. tehn. društvo »Triglav« velik ples. Zato pa je priznana potreba, da »Narodna čitalnica« prireja zabavne in plesne večere, ki bo-

do nadomestilo vsem pogrešanim prireditvam. Odbor »Narodne čitalnice« je trdno prepričan, da bodo ti zabavni in plesni večeri, katerih prvi se bo vršil v soboto, 5. t. m. dobro obiskani in da bo vladala neprisliljena, domača zabava. Na dragocenih toalet in ne mrtve dostojanstvenosti, ampak veselo razpoloženje v prijetni, ekskvizitni družbi, to želimo. Kdor bo prišel prvič na naš zabavni večer, bo odšel s sklepom, da ne bo zamudil nobenega takega večera. Zato pa va-bi odbor še enkrat vse člane čitalnice: v soboto 5. t. m. v »Narodni dom« na zabavni in plesni večer »Narodne čitalnice«.

Slovenci v Južni Ameriki.

Precej Slovencev živi tudi v Južni Ameriki, vendar pa ti niso organizirani tako, kakor njihovi bratje v Združenih državah. Krivo pa je temu večinoma to, ker ne žive tako kompaktno skupaj, kakor Slovenci v Severni Ameriki. Največ Slovencev živi razmeroma v republiki Argentiniji. A povsodi tu nastopajo kot ena narodna celota s Hrvti in Srbi, kar je treba samo odobravati. Glasilo južnoameriških Hrvatov, Srbov in Slovencev je »Materinska Riječ«, ki izhaja v mestu Rosario de Santa Fé v Argentiniji. Največ Slovencev je naseljenih v argentinskem mestecu Zárate. V mestu Zárate živeči Slovenci so skupno s tamkajšnjimi Hrvati in Srbi sklenili osnovati »Slovansko dobrotno društvo«. »Materinska Riječ« priobčuje v pravkar nam došli številki z dne 29. septembra — poštne pošiljke iz Rosario de Santa Fé torej potrebujejo več, kakor mesec dni, da pridejo k nam — ta - le slovenski oklic, ki ga ponatiskujemo radi zanimivosti: »Bratje Slovenci! Zdaj vam par besedi, ker vas je precej veliko število v Zárate. Čeravno imamo Jugoslovani: Slovence, Hrvatje in Srbi, tri narodna imena, vendar le enega smo naroda sinovi in samo v naši edinosti, v naši združitvi leži naš pravi napredek. Čas je že, da se mi Jugoslovani, kjerkoli prebivamo, zberemo okrog skupnega slovanskega imena in samo slovanskega brez druge pritlikline, kakor n. pr. avstrijskega imena. Nas Jugoslovane je avstrijska državna modrost razkropila na vse štiri strani in postavila med nas trden plot. Avstrijska politika je, obdržati narode v zabitosti in nevednosti. Prav zdaj je avstrijska vlada na najhujši način razžalila ves slovenski narod in sploh vse Slovane habsburške monarhije, ker ni hotela potrditi za ljubljanskega župana tistega moža, Ivana Hribarja, s katerim se mi ponosimo. Pa zakaj nas Avstrija tako tepe? Saj je vendar znano, da ga ni lojalnejšega naroda pod habsburško krono od Slovencev in Hrvatov. Od-

kod, čemu, zakaj vse to? Ker smo preponižni. Če nas Avstrija tepe, smo ji hvaležni za batine in tudi po tujem svetu širimo njeno ime. Vsaj mi, ki živimo v svobodni Ameriki, bodimo možje, ki znajo ceniti svobodo. Več samozvesti, več čuta za samostojnost, več narodnega ponosa in več bratske ljubezni. Torej vsi, ki se ne sramujejo svojega slovanskega naroda, naj se v Zárate in kjerkoli se nahajajo, zbero v »Slovansko dobrotno društvo.« — Iz tega oklica je razvidno, da se naši rojaki v daljnem mestu Zárate, kamor potrebujejo pisma več kakor mesec dni, krepko zavedajo svoje narodnosti, ter obenem pazno zasledujejo dogodke v stari domovini. Želimo bratom v vroči Južni Ameriki največjega uspeha v vseh njihovih podjetjih.

Razne stvari.

* Ker je bila deklica. V Brunnbachu na Nižjem Avstrijskem je porodila 26letna dekla Barbara Riegler nezakonskega otroka ženskega spola. Mati je prišla otroka za noge ter udarila z njim ob zemljo, da je bil takoj mrtev. Deklo so zaprli. Pravi, da je zato umorila otroka, ker je bila deklica.

* Umrl na grobu svoje žene. V Hostino na Češkem je prišel neki J. Kasper obiskat svoje sorodnike in znance. Pri tej priliki je šel tudi na grob svoje žene, ki mu je umrla pred nekaj meseci. Tu je nekoliko postal in molil ob grobu. A ko je hotel oditi, mu je postalo slabo in se je zgrudil mrtev na tla. Zadel ga je srčna kap.

* Skladišče bombaža pogorelo. V Aleksandriji je pogorelo skladišče bombaža, v katerem je bilo 6000 bal. Skoda znaša pet milijonov.

* Aretovan advokat. V Krakovu je bil 1. novembra aretovan ugleden advokat in večletni občinski svetnik dr. Seinfeld. Izročil je nekemu Tovernickemu v pokritje dolga, ki ga je napravil pri igri hranilnično knjižico za 6000 K in več meničnih akceptov. Ko je hotel Tovernicki dvigniti denar, se je dokazalo, da je vse skupaj ponarejeno.

* Zaročni kamen. V Evropi pozna skoro vsako zaročni prstan, dočim nam je zaročni kamen popolnoma neznan. So pa še kraji na svetu, kjer se srečnim zaljubljenecem niti ne sanja o zaročnih prstanih. Ti ljudje imajo svoje posebne navade, posebna darila, s katerimi sklepajo zaroke. Vzhodni Afriki živi zamorski rod Makua. Kadar se zaljubi mlad Makua v mlado Makuo, tedaj ji poišče v reki Rovuma najsvetlejši in najbolj okrogel kamenček, ki ga podari svoji izvoljenki v znak svoje ljubezni. Ta dragoceni spomin nosijo maku-

LISTEK.

Rdeči nagelj.

(Spisal J. K.)

(Dalje.)

Tu notri je kipelo, valovalo življenje, ko v malokateri duši. In vendar ni sedaj nič, da bi pokazal: evo glejte plod! Prav imate, nič in ta nič bo tudi z vas. Da, tudi z vas ne bo popolnoma nič, ker ste plašni in boječi v svoji duši, kot sem bil jaz. In to je zamorilo plamen, ki je kipel do neba, ki je bil močan ko gora Atos, ki kljubuje tisočletja morju; zamorjeni so cilji, velikanski, mogočni, tako jasni, lepi, da me je res skoro strah, če pomislim nanje, da so sedaj prah in da plava nad njimi trpek smehljaj, kot angeli nad zapuščenimi grobovi. In to vam pripovedujem iz ljubezni do vas, ker bi želel, da bi bilo z vas kdaj kaj, če boste premagali plašnost in bojzljivost. Drugače ne bo z vas drugega, kot prazno pogorišče. Bral sem pred kratkem, pri nekem jako mladem pisatelju. »Poznal sem ljudi, ki so gojili titan-ske naklepe in so imeli v svoji družbi plašnost in bojzljivost in nič niso učinili.« Glejte! čudil sem se, da je tako mlad človek prišel do tega. Krepko dušo mora imeti, burno živ-

ljenje. Jaz nisem sedaj niti toliko zmožen, da bi vam pokazal, vam ljudem to. Zato bom povedal le vam in vas mogoče rešil, če vam ni priroje-no, od usode določeno, ko meni.

Jaz sem hrepenel, ko hrepenite sedaj vi. Hotel sem postati pisatelj, umetnik in bogve — saj so bili moji cilji preveč prešerni, da bi mogel govoriti, ker me je strah. Hotel sem podati človeštvu nekaj, česar še ni podal nihče, kar bi človeštvo dvignilo iz bolečin in prepada in bi ustvaril na zemlji raj. O bodoči sreči človeštva sem sanjal. Videl sem, kako se bo vse preobrnilo, kako bodo ljudje boljši. In glejte, bil sem takrat dober človek in veselil sem se teh idealov — saj so mi dali vse — vse.

Toda na te srečne ure, pa so prišle ure trpljenja. Jaz sem spoznal, da nimam toliko moči, da bi ljudem kaj takega podal. Spoznal sem, da je moja duša premalo čista, da bi dosegla to. In bridek kes, obupanost sta se me lotila. Pustil sem vse v nemar. »Saj nimam moči,« sem se izgovarjal. A vendar sem ob enem videl, da je vse zaman, vse varanje duše, da jaz moram upati, želeti, drugače sploh ne živim. In s tem spoznanjem je prišlo v dušo zopet življenje; vera v lastno moč se je celo vrnila. In sladko so me oklenili oblaki sanj veličastne bodočnosti. In v onih urah sem bil menda popoln egoist. Celo to sem pozabil, kar sem

prej videl tako jasno in določno, da je moja duša grda in umazana: sovražstvo, zavist, podlost, hrepenenje po nizkih zabavah, vse sem pozabil.

V takih trenutkih sem šel rad ven, v naravo, da sem svoje sanje takorekoč izživel.

In zakaj ni zdaj ni nič? Zakaj sem sedaj miren ob spoznanju, da nisem nič? Zdaj sem šele postal tak, kot bi moral pot nastopiti. Sedaj sem močno, brez laži govoril svoji duši in sedaj sem spoznal, da nisem nič in da je mir le tam po smrti.

Z menoj ni bilo nič, ker sem se bal. Da! Že od nekdaj je v moji duši strah — zdi se mi, že od rojstva. In jaz, ki sem nosil na plečah svet, slabosti in gorje in tudi najlepše, jaz bi moral hoditi svojo pot! Ker mnogo nas je, ki se borimo, menda vsi — a drugi se ne zavedajo, da se borijo. A vsak hodi svojo pot. Jaz sem imel težko breme in pot je bila slaba, ker so po tej poti hodili tudi drugi. In zato je bila shojena in jaz sem se sedaj udrl — udrl prav do kolen. Če pa hočeš zmagati, moraš ohraniti čisto dušo — a hodi kamor te zanese življenski val. Tam poišči pot, a ta naj bo kamenita, ker nosiš na sebi pretežko breme, da bi hodil po močvirju, kjer hodijo ljudje, ki nimajo nobenega bremena.

Jaz sem sedaj uničen in uničilo me je življenje in bolezen, ki že dol-

go gloda na meni, uničil sem se tudi sam, ker sem preveč hrepenel.

Glejte, kaj mi je ostalo do zadnjih dni. Tolažil sem se s tem, da sem živel življenje, kot ga živi malokdo. In to mi je bilo sladko. Težko je bilo moje življenje — a živeli so ga pred menoj tisoči in še ga bodo živeli. Vsepolno ljudi se bori na ta način. Samo življenje! Moči ni v nas, saj je komaj v enem izmed milijonov. In odkod to varanje? Še danes mi je to uganka.

Čakajte, zdaj vam povem še svoj konec. Konec mojega življenja tvori nesrečna ljubezen, ki sem jo zakrivil sam, da se je ponesrečila zame. Zakaj vam to pravzaprav pripovedujem? Zato, da boste videli, da tudi tu nisem hodil lastnih potov in da je vladala v mojem sreču plašnost in bojazen.

Spoznal sem deklico, ko sem šel letos na počitnice, da bi popolnoma ozdravel, ker dolgo že nisem popolnoma zdrav. Dosti deklic sem spoznal že takole med vožnjo. No — pozabil sem jih, ker se niso peljale tako daleč, ko jaz, ali pa me niso posebno zanimale. A ta se mi je zazdelo molčeča in nekaj ponošnega je bilo v njej, kar me je opozorilo in vspodbudilo moje zanimanje. Take ljudi jaz ljubim. Tihi so in ponosni, kot bi nosili v sebi zaprto vso bol sveta. Tako sem prišel na počitnice. Sklenil sem, da se deklici ne približam več,

Ker smo
ja tepe,
tudi po
me. Vsaj
Ameriki,
iti svobo
ta za sa
ponosa in
vsi, ki se
vanskega
jerkoli se
dobro
oklica je
daljnem
njejo pis
epko za
obenem
v stari
v vroči
uspeha v

Brunn
n je po
Riegler
a spola
noge ter
a je bil
Pravi,
r je bila

ene. V
neki J.
nike in
tudi na
la pred
el oditi,
zgrudil
e srčna

ogorelo.
kladisce
000 bal.

trakovu
ugledni
svetnik
u To
ki ga
o knji
nih ak
dvig-
je vse

opi po
an, do
olnoma
u, kjer
ne sa
ljudje
osebna
roke. V
i rod
d Ma
pišče v
najbolj
ri svo
bezni.
maku-

o zad
m, da
malo-
žko je
so ga
do ži
ta na
v nas,
nili jo
danes

e svoj
tvoji
krivil
e. Za
vedu
tudi
in da
ost in

m šel
noma
opol-
spo-
po-
le ta
o po-
zdela
bilo
spod-
ljudi
kot
veta.
denil
več,

aške krasotice pod jezikom in sicer tako, da tega nihče drugi ne opazi, kakor njen izvoljenec. In čim bolj goreče ljubi mladenič svoje dekle, tem več kamenčkov mora ona nositi pod svojim jezikom. Naša dekleta bi najbrž s takim »zaročnim kamnom«, ki bi ga morale nositi pod jezikom, ne bile nič kaj zadovoljne.

* Operacije v starem času. V današnji dobi si niti ne moremo predstavljati, kako primitivne in obenem strašne so bile operacije nekdaj. Bil je že velik napredek, ko so po končani operaciji kaknega članka vtaknili konec v vrelo olje, da se ustavi kri. Ko je postal mejni grof Declo tako rejen, da se že ni mogel premikati, so mu zdravniki leta 1190 kratkoma lo prerezali trebuh, da bi grofa odvezli nekoliko masti. Seveda grof tega ni dočakal, ker je preje umrl. Vojvoda Leopold Avstrijski si je leta 1194 tako nesrečno zlomil nogo, da mu je kost predrila kožo. Zdravniki so obvezali nogo, kaj drugega si niso upali storiti. Naslednji dan je sam nastavljal sekiro na svojo nogo in dvorjanik je moral trikrat s kladivom udariti po sekiri, da je odletela noga. Seveda je vojvoda kmalu nato umrl. In dvesto let pozneje je bila zdravniška znanost še vedno na enaki stopnji. Ko se je mislilo, da se je nadvojvoda Albrecht, poznejši cesar, zastrupil, so ga zdravniki obesili na pete ter mu iztaknili oko, da bi strup odtekel. Takrat se pač ni smejal, kdor je prišel v roke takim učenjakom.

* Amerikanski lov na zajce. Nek ameriški list iz Oregona piše, da se je nedavno udeležilo nekega lova na zajce 700 oseb, mož, žensk in otrok, in da je ta ogromna lovska družba pobila blizu 10.000 zajcev. Taki veliki lovski lovi so se v prejšnjih časih prirejali večkrat. Prišli so skupaj loveci od blizu in daleč s svojimi lahimi vozovi, meščani in kmetje, razvrstili so se v več kilometrov dolgo črto, ki se je na obeh koncih jela premikati tako, da je nastal polagoma polkrog, ki se je končno strnil v velikanski krog. V tem krogu vse mr-goli preplašenih zajcev, ki jih končno prevzame tak strah, da že nič več ne skačejo in ne dirjajo, marveč se boječe plazijo po tleh. Krog se vedno bolj krči, zajci se zgostijo tako, da je slednjič videti, kakor da bi bil to en sam živ val, ki se zaganja iz kraja v kraj. Strah prevzame zajce tako, da se začno sami med seboj klati. Pravijo, da se taka obstreljena četa zajcev celo lovskim psom tako smili, da ne marajo izvrševati svojega rabeljskega posla.

* Živa baklja. V Freistajnu na Moravskem je hotela žena ondotnega trgovca Petalika osnažiti luč in jo prižgati. Pri tem je ravnila tako neopredvidno, da se je vžgal petrolej in je svetilka eksplodirala. Naenkrat je

ker sem mislil, da bo to bolje zanjo in zame. Bil sem takrat že zelo slab — a sčasoma se mi je zboljšalo.

Prišlo se je pravce to življenje. Jaz sem spočetka sameval. Hodil sem po gozdih in užival sem ondotno lepoto. Toda naenkrat me je zavleklo v vrtnice temnega bakanala. Opojnost me je oklepala ko nežen pajčolan in meni je bilo izpočetka sladko, sladko. Živel sem že preje življenje. A še enkrat sem hotel piti iz te čaše, polne misterija. Bil sem tedaj menda močan, ker se mi je vse gabilo. In zahrepenel sem po človeku, ki bi bil mojih misli in bi zaničeval to življenje. In takrat, bilo je že proti koncu počitnic, oziroma mojega dopusta, sem ogovoril svojega znanko. Še vedno se mi je zdela molčeča, a nekaj trdega sem zasledil v njeni moški duši, kar me je za hip ustrašilo: »Ha! ta ženska bi znala sovražiti!« sem vzliknil nehote. Toda priljubila se mi je, ker je sovražila to življenje, saj proti meni je kazala tako. Sicer vem, da bi ga pila, saj to vsak človek, a ona bi ne našla v tem miru, dušne utehe, kot jaz ne. Toda sklenil sem, da pustim vse znanje. Zakaj sem učinil to? Zato, ker sem bil pošten. Vedel sem, da jaz deklice ne ljubim, kot bi jo moral in da je vsak up bodočnosti odvzet. Lahko mi jo je bilo pustiti, ker je v resnici še nisem ljubil, le govoril sem rad z njo.

(Konec prihodnjice.)

bila nesrečna žena vsa v ognju. Na glasno kričanje so prišli sosede, ki so sicer ogenj pogasili, toda nesrečnica je zadobila smrtnonevarne poškodbe, katerim je v nekoliko dneh podlegla.

* Ljubezenska drama. V Kročehluvi na Češkem je bil pred tremi leti poklican k vojakom neki Fran Pospíšil. Ko je letos prišel na dopust, je opazil, da ima njegova nekdanja ljubica razmerje z drugim. Skušal jo je zopet pridobiti zase, toda zaman. Tu se odloči, da pojde k njenim staršem, ter da napravi konec celi stvari. Ko pride do hiše, kjer je stanovalo dekle, jo vidi se izprehajati z nekim drugim. Tu potegne Pospíšil samokres, ter ustrelji proti glavi svoje nezveste ljubice. Ta je k sreči nastavila roko, kjer je krogla obšla. Pospíšil ustrelji drugič, a zgreši popolnoma svoj cilj. Nato je tekel proti domu. Ko ga je čez eno uro iskala žandarmerija na stanovanju, ga je našla ustreljenega ležati na postelji.

* Pijan kavarnar. Kavarnar Filipu v Jassy je tirjal dva gosta za plačilo malega dolga. Prišlo je do prepira, v katerem je potegnil kavarnar revolver ter na mestu ustrelil oba svoja dolžnika. Ena krogla je zadela kavarnarjevo taščo, ki je tudi v kratkem času izdihnila. Kavarnar je streljal v pijanosti; zdaj je pod ključem.

* Zaljubljen rokoborec. Rokoborec Marijan Matijević v Osieku je imel ljubavno razmerje z 20letno Ireno Kohn. Ko je deklečin oče izvedel za to, je odpotoval s svojo hčerjo v Pečuh. Na postaji Slatina je stopil v železniški voz, v katerem sta bila Kohn in njegova hči zaljubljeni Matijević. Potegnil je revolver ter petkrat ustrelil na mirno sedečega Kohna. Stari je bil ranjen na kolenu in na prsih, dekleta je krogla samo oplazila. Matijević se je vrnil v Osiek, kjer je v nekem hotelu izpil večjo množino raztopljenega fosforja. Prepeljali so ga v bolnišnico.

* Norec v zrakovlopu. Nekoč je angleški zrakovlopec Green povabil nekega drugega Angleža kot sopotnika v svoj zrakovlop. Ko sta bila v višini kakih 1200 m, potegne sopotnik Greenov velik nož in hoče poraziti vrvi, s katerimi je bila privezana gondola k balonu. Le s težko silo mu je Green to zabranil. Še bolj pa je vznemirilo Greena, ko je hotel njegov gost skočiti iz gondole. Kajti ne samo, da bi pri tem našel gost gotovo smrt, ampak tudi za Greena sama bi bilo to usodopolno, kajti zrakovlop bi postal s tem za kakih 70 kg lažji in bi se naglo vzdignil še višje in pri tem skoraj gotovo počil. Ko je Green izprevidel, da ima opraviti z norem, ga je skušal na ta način potolažiti, da mu je rekel, če hoče ravno umreti, naj umre skupno z njim, ker je taka smrt bolj prijetna. Pri tem mu je tudi obljubil, da poleti še višje, da bo padec bolj prijeten. Slaboumni gost je bil s tem zadovoljen. Nato je Green skrivaj odprl ventil, kar je njegov gost opazil šele, ko sta bila že na zemlji. Green je pričakoval, da ga norec sedaj napade, toda v svoje veliko začudenje se gost mirno odstrani, kakor bi bilo vse v redu. Pristni Anglež!

Vzorno gospodarstvo škofa Jegliča.

(Pred civilnim sodiščem.)

Včeraj dopoldne se je nadaljevala pred civilnim sodiščem obravnava proti škofu Jegliču. Kakor znano, toži bivši škofov oskrbnik v Gor. Gradu Dicenta škofa za 46.930 K.

Danes so bile zaslišane priče, ki so povedale marsikaj zanimivega.

Priča Ivanka Urbas, dimnikarjeva soproga iz Cerknice, ki je bila od leta 1903 do 1907 Dicentova kuharica in oskrbnica v Gor. Gradu, izpove z ozirom na to, da Dicenta toži škofa tudi za 1087 K 02 vin. za razsvetljavo (petrolej in sveče), a mu hoče dati škof samo nekaj nad 200 K, da je jemala petrolej, sveče in vžigalice, kakor tudi druge gospodinjske potrebščine pri trgovcih na knjiž-

ce. Koliko pa je potrošila samo za petrolej in sveče, pa ne ve niti približno povedati.

Priča nadgozdar gornjegrajske graščine v Ljubnem je bil zaslišan o tem, da Dicenta za hospitalitete (pogoščenje) na leto ni izdal več kot kakih 500 K; Dicenta zahteva namreč po 800 K na leto, škof pa ponuja samo 500 K. Priča misli, da Dicenta ni več potrošil kot 500 K na leto. — Je nazadnje tudi lepa vsota, samo za pojedine! Posebno ono leto, ko se je zidala neka žaga, so se kar vrstile pojedine druga za drugo; mize so bile vedno polne jedi in pijače in dragih smodk. Razsipalo se je, kakor se je Dicenta izrazil, na kubične metre.

Škof trdi dalje, da se ni izkazal ves les, kar se ga je v resnici posekalo. Izrabil se je les že od 10 cm debelosti naprej, izkazal se je pa samo oni od 14 cm debelosti naprej. Priča pove, da je Dicenta dejal, da ne računa s tem, kar se poseka, temveč samo s tem, kar pride iz žage. Naročil je priči, naj v izsekalni izkaz napiše samo oni les, ki ga je priča imel oddati na žagi. Diferenca med posekanim lesom in onim, ki je prišel na žago je znašala 30 do 40%. Delal pa Dicenta ni tega v svojo korist, hotel je pomagati s tem gospodarstvu na noge. Škof je od Dicente vedno zahteval denarja in denarja. — Priča izpove, da je Dicenta zelo sirovo postopal z uslužbenci, tituliral jih je z osli, kreaturami itd., nekega gozdarja je celo oklofotal.

Dr. Triller izpove, da je lani v novembru konferiral s škofom o tej zadevi. Škof je priči pri tisti priliki dejal, naj bo Dicenta previden, da se mu ne pripeti kaj neprijetnega. Misli je s tem očitno na kazensko ovadbo proti Dicenti.

Razprava se nato preloži na 5. uro popoldne.

Popoldne je bil najprej zaslišan priča Jan. Krišche, gozdar v p., izpove z ozirom na trditev škofa, da je Dicenta naročil, naj se ne izkaže ves tisti les, kar se ga je posekalo, temveč samo tisti, kar se ga je prodalo, da njemu samemu Dicenta ni nič takega naročil, da pa mu je ta stvar znana. Diferenca med posekanim in izkazanim lesom je znašala okoli 30%. Posekalo se je več, nego je bilo dopustno.

Priča Fortunat Remše, računovodja pri ljubljanskem stolnem kapitulju, izpove z ozirom na terjatve Dicente za razsvetljavo, da je izračunal, koliko je Dicenta potrošil in našel, da to znaša 244 K 88 vin. Priča, ki je bil od leta 1904 naprej v Gor. Gradu, izpove tudi, da stroški za hospitalije niso mogli na leto znašati več nego kakih 300 do 400 K. Priča ve tudi povedati, da so bile poslovne knjige par let nezaključene in v velikem neredu. Pol leta je trajalo, da so se knjige spravile v red. Priča je moral vpisati v knjige nad 20.000 K dohodkov in nad 40.000 K izdatkov, ki niso tam bili vpisani. In slednjič se je konstatirala diferenca nad 3000 K v škodo Dicente. Priča ve tudi povedati, da je Dicenta uslužbenca vsevpred zmerjal in celo klofotal. Pritožil se ni nikdo, ker je Dicenta užival pri škofu tako zaupanju, da bi tak pritožitelj takoj »sfrčal«. To je bil res lep škofov zaupnik!

Ivanka Urbas, vnovič zaslišana, izpove, da se je za pogoščenje raznih gostov izdalo veliko, gotovo okoli 800 K na leto. Priča ima od Dicentije dobiti še okoli 600 K na mezdi.

Obravnava se nato preloži. Nadaljuje se danes dopoldne.

Za kratek čas.

Sodnik: Izkaznica o vaših kaznih priča, da imate jako ne-mirno preteklost...

Toženec: Lepo jih prosim — ko sem skoraj smoraj sedel.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Rasto Pastoslemček.

Loterijske številke.

Dvigajene v sredo, 2. novembra 1910
Številke: 50, 66, 67, 72, 56.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 2. novembra 1910.

Maloznačajni papirji.	Denarni	Blagovni
4% majeva renta	93.10	93.30
4 1/2% srebrna renta	96.80	97.00
4% avstr. krona renta	93.05	93.25
4% ogr.	91.70	91.90
4% kranjsko deželno posojilo	96.00	97.00
4% k. o. češke dež. banke	94.00	95.00

Srečke.	219 —	225 —
Srečka iz l. 1860 1/2	313 —	319 —
„ „ „ 1864	153 —	159 —
„ „ „ 1864	296.50	302.50
„ „ „ 1864	276.50	282.50
„ „ „ 1864	248.75	254.75
„ „ „ 1864	538 —	548 —
„ „ „ 1864	519.75	529.75
„ „ „ 1864	87.75	93.75
„ „ „ 1864	59.75	63.75
„ „ „ 1864	37.60	41.60
„ „ „ 1864	26.50	30.50
„ „ „ 1864	255.25	258.25

Denarje.	447 —	448 —
Ljubljanske kreditne banke	665.75	666.75
Avstr. kreditnega zavoda	556 —	557 —
Dunajske bančne družbe	117.25	118.25
Južne železnice	754.75	755.75
Državne železnice	765.25	766.25
Alpine-Montan	252 —	254 —
Češke sladkorne družbe	272.75	273.75
Živnostenske banke		

Valute.	11.37	11.40
Cekini	117.57	117.70
Marke	95.45	95.60
Franki	94.80	95 —
Lire	254.50	255.25
Rublj.		

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 2. novembra 1910.

Termin.

Pšenica za april 1911	za 50 kg	10.47
Rž za april 1911	za 50 kg	7.72
Koruzna za maj 1911	za 50 kg	5.51
Oves za april 1911	za 50 kg	8.36

Efektiv.

5 vin. ceneje.

Anton Šarc

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 5,
na vogalu Knafljeve ulice (nasproti glavne pošte)

znano najboljšo perilo

najcenejši nakup

182

oprem za neveste.

Kupijo se bukovi in jasikovi hlodi

dva in pol metra dolgi in od 30 cm dalje debeli, v vsaki množini.

Ponudbe s kolodvoru, kjer se vozovi nalozijo, proti takojšnjemu plačilu na M. S. Röhner, veletrgovina z lesom, Dunaj II., Kaiser Josefstrasse 39. 227

V Študentovskih ulicah.

Ljubljanska povest.

Spisal Fr. Remec.

Cena K 1-50, eleg. vez. K 2-50,
s pošto 20 v. več.

Ustrezaje mnogostranskim željam, je podpisano založništvo izdalo ta krasni roman, ki ga je občinstvo z največjim veseljem čitalo, ko je izhajal v podlistku „Slov. Naroda“. Dejanje, zajeto iz domačega življenja, je jako zanimivo in se razvija v ginljivih in veselih, vedno interesantnih prizorih do pretresljivega konca. V „Študentovskih ulicah“ je ljubzenski roman, ki je spisan po resničnem dogodu in ima zgodovinsko ozadje.

„Narodna knjigarna“
v Ljubljani.

„Slovenski Narod“ izhaja
dnevno dvakrat.

2 lepa prostora

pripravna za delavnice ali skladišča
se s 1. novembrom oddasta.

Poizve se pri hišnem gospodarju
Ivanu Košenina, Kolodvorska
ulica št. 6. 189

Prostovoljna dražba.

Dne 4. t. m. ob 9. uri dop. se razprodaja
različno pohištvo in knjige.

Sodnijska ulica 4. II. nadstr. levo.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo
v lastnem združnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18
je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2 %

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica
sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim pre-
metom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4 % x 1 1/2 % na amortizacijo ali pa po
5 1/4 % brez amortizacije, na menice po 6 %.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj
in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštno hranilnice račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel

glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice,
najoonejši zavod na kontinentu.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Selenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga
po 4 1/2 %; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči
račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na
najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnice: zamenja tuj denar,
prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko.
— Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic,
dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugi
pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šte. 2.

priporoča promese na
Dunajske komunalne srečke à

K 18'—

Zrebanje
2. novembra

Glavni dobitok

K 300.000.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje po čistih 4 1/2 %

Dolžnost

vsakega Slovenca je,
da sklene zavarovalno
pogodbo bodisi za
življenje, ali pa proti
požaru le pri slovenski
banki „SLAVIJA“.

Podpirajmo torej
domač slovenski za-
vod, da more nalogo,
ki si jo je stavil, iz-
polniti v najširšem ob-
segu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797— jamčijo za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

Banka „SLAVIJA“

Banka „SLAVIJA“

Banka „SLAVIJA“

Banka „SLAVIJA“

Banka „SLAVIJA“

Banka „SLAVIJA“

Ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj
smrti roditeljev, za doto otrokom.

razdeljuje ves čist dobiček svojim članom.

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko - narodno upravo.
gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim
dobrodelnim namenom.

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Zaplenjeni

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska LJUBLJANA, Prešernova ulica šte. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

Obstojećih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven
rezervnega zaklada še mestna občina
ljubljanska z vsem premoženjem in z vso
svojo močjo. Izguba vložnega denarja je
nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice,
potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena
vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo
po 4 1/4 % brez odbitka; nevzdržene obresti se
pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov
denar.

Posojila na zemljišča po 5 %, obresti in proti
amortizaciji po najmanj 1/4 % na leto. Daje po-
sojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vložnik lične domače
hranilnice, v podpiranje slovenskih trgovcev
in obrtnikov pa kreditno društvo.